

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்தப் பழைய உலகிலும் பழைய சரூரத்திலும் எவ்விதச் சந்தோஷமும் இல்லை. ஆகவே தந்தைக்குரியவர் ஆகுவதுடன் உண்மையான விட்டில் பூச்சிகளாகி மரணித்து வாழுங்கள்.

கேள்வி: சங்கமயுகத்தின் வழக்கம் (நாகரூகம்) என்ன?

பதில்: இந்தச் சங்கம யுகத்தில் மாத்திரமே குழந்தைகளாகிய நூங்கள், இங்கு அமர்ந்திருந்து உங்கள் புகுந்த வீடான வைகுந்தத்திற்கு உல்லாசப் பயணம் செய்கிறீர்கள். இதுவே சங்கமயுகத்தின் வழக்கமாகும். இந்தக் காலத்தில் மாத்திரமே சூட்சும உலகின் இரகசியம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

கேள்வி: எந்த முறையில் உங்களால் ஏழ்மையையும் துன்பத்தையும் இலகுவாக மறக்க முடியும்?

பதில்: சரூரமற்றவர் ஆகுவதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள். அப்பொழுது நூங்கள் ஏழ்மையையும் துன்பத்தையும் மறப்பீர்கள். தந்தை ஏழைக் குழந்தைகளிடம் மாத்திரம் அவர்களைச் செல்வந்தர்கள் ஆக்குவதற்காக வருகின்றார். ஏழைக் குழந்தைகள் மாத்திரம் தந்தையினால் தத்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

பாடல்: விட்டில் பூச்சிகளின் சந்தோஷ ஒன்றுகூடலில் சுவாலை ஏற்றப்பட்டுள்ளது.

ஓம் சாந்தி. ஆத்மாக்களுக்கு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையான அவர்களது பரலோகத் தந்தையிடம் அன்பு உள்ளது. பாபா உங்களை இங்கிருந்து அழைத்துச் செல்வார் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். சத்தியவான் சாவித்திரியின் கதையில் காட்டப்பட்டுள்ளதைப் போன்று ஓர் ஆத்மா ஒரு சரூரத்தை விட்டுப் பிரியும் போது அவர்கள் அவரைத் தடுக்க முயற்சி செய்வார்கள். அவள் அந்த ஆத்மாவில் பெருமளவு பற்று வைத்திருந்ததால் அவர் அந்தச் சரூரத்தினுள் மூண்டும் வரவேண்டும் என விரும்பினான். எவ்வாறாயினும் அவனிடம் ஞானம் இல்லை. உங்களிடம் ஞானம் உள்ளது. நூங்கள் அனைவரும் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையிடம் அன்பாக இருக்கிறோம். ஏன் அந்த அன்பு உருவாக்கப்பட்டது? மரணிப்பதற்காகவாகும். தந்தைக்கான இந்த அன்பு மிகவும் நல்லது. ஆத்மாக்கள் அமைதிதாமமாகிய தங்கள் வீட்டிற்குச் செல்வதற்குப் பக்தி மார்க்கத்தில் அரைக்கல்பமாக அலைந்து திரிகிறார்கள். இது உண்மையில் அவ்வாறானதே. தந்தை கூறுகின்றார்: சரூரமற்றவர்கள் ஆகுங்கள், மரணியுங்கள். . ஆத்மா சரூரத்தை விட்டுப் பிரியும் போது அது மரணித்தல் எனக் கூறப்படுகின்றது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே இந்த உலகத்திற்கு மரணியுங்கள், அதாவது பந்தனங்களுக்கு மரணியுங்கள், அதாவது எனக்குரியவர்கள் ஆகுங்கள். இந்தப் பழைய உலகத்திலோ பழைய சரூரத்திலோ எவ்விதச் சந்தோஷமும் இல்லை. இது மிகவும் அசுத்தமான உலகமாகும். உண்மையில் இது ஆழ்நாகமாகும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது: இப்பொழுது எனக்குரியவர்கள் ஆகுங்கள். நான் உங்களைத் துன்பத்தின் சாயலே இல்லாத சந்தோஷதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளேன். ஆகவே விட்டில் பூச்சிகளாகி சந்தோஷமாக இந்தச் சுவாலையில் அர்ப்பணமாகுங்கள். விட்டில் பூச்சிகள் சந்தோஷமாகப் பறந்து வருகின்றன. சில விட்டில் பூச்சிகள் ஒளியுள்ள நேரத்தில் பிறந்து ஒளி மறைந்ததும் மரணிக்கின்றன. ஒளித் திருவிழாவில் (துபமாலா) பெருந்தொகையான சின்னஞ்சிறிய பச்சைநிற ஈசல்கள் உள்ளன. அவை ஒளிக்குத் தங்களை அர்ப்பணிக்கின்றன. ஒளி நூங்கியதுமே அவை மரணிக்கின்றன. அந்த ஒரேயொருவரே பெரும் சுவாலையாவார். தந்தை கூறுகின்றார்: நூங்களும் விட்டில் பூச்சிகள் போல உங்களை அர்ப்பணியுங்கள். நூங்கள் உயிருள்ள மனிதர்கள் ஆகையால் நூங்கள் வாழும் பொழுதே அனைத்துச் சரூர பந்தனங்களையும் துறவுங்கள். உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதி என்னுடன் யோகம் செய்யுங்கள். சந்தோஷமாக இருங்கள், அப்போது சரூரத்தின் உணர்வு துறக்கப்படும். ஆத்மாவாகிய நான், இந்த உலகை விட்டு எங்கள் வீட்டுக்குச் செல்கிறேன். இப்பொழுது இந்த உலகில் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. ஆகவே உங்கள் இதயத்தில் இதன் மீது பற்று வைக்காதீர்கள். உலகில் பல ஏழை மக்கள் உள்ளனர். பொதுவாக

ஏழைகளே சந்தோஷமற்று உள்ளனர். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, இப்பொழுது சரூமற்றவர்கள் ஆகுங்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அமைதிதாமவாசிகள் ஆவோம். தூய்மையாகாது எவருமே அமைதிதாமத்திற்குச் செல்ல முடியாது. இந்நேரத்தில் அனைவரது சிறகுகளும் ஒடிந்து விட்டன. தங்களைக் கடவுளெனக் கருதுபவர்களின் சிறகுகளே பெருமளவில் ஒடிந்துள்ளன. எனவே அவர்களால் உங்களை எங்கு கொண்டு செல்ல முடியும்? அவர்களாலேயே எங்கும் செல்ல முடியாது. எனவே அவர்கள் எவ்வாறு உங்களுக்குச் சந்ததி அளிக்கமுடியும்? இதனாலேயே கடவுள் கூறுகின்றார்: நான் இந்தச் சாதுக்கள் போன்றவர்களையும் ஈடேற்ற வேண்டும். கடவுள் சிவனால் பேசப்பட்ட வாசகங்களை அவர்கள் கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசினார் என நினைக்கின்றார்கள். சிவன் சரூமற்றவர், ஆகவே அவர் நிச்சயமாக மக்களின் தந்தையாகிய பிரம்மாவின் வாய் மூலம் விளங்கப்படுத்துவார். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் மூலம் மனிதர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். அனைவரும் அதனை நம்புகிறார்கள். தந்தை ஏன் குழந்தைகளை உருவாக்குகின்றார் என எவரிடமாவது கேட்டு அவர்களை உணர வையுங்கள். தந்தை அவர்களுக்கு ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக அவர்களை உருவாக்குகின்றார். பிரம்மாவின் மூலம் பிராமணர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனர். தந்தை உங்களைச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆக்குவதற்காக உங்களுக்குக் கற்பிப்பதுடன் இராஜ்யோகத்தையும் கற்பிக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை உலகை மாற்றுவதற்கு அதாவது நரகத்தைச் சுவர்க்கமாக மாற்றுவதற்கு வருகின்றார். அவர் மனித உலகினைத் தேவ உலகமாக மாற்றுவதற்கு வருகிறார். அவர் மாத்திரமே வந்து உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறார். இங்குள்ள மனிதர்கள் கோடல்வரர்களாக இருந்தாலும் அவர்களிடம் மாளிகைகள் போன்றன இருந்தாலும் நீங்கள் கற்கும் கல்வியின் மூலம் நீங்கள் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருவீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். லௌகீகக் கல்வி கற்பவர்கள் தாங்கள் வழக்கறிஞராகவோ ஐ.ஏ.எஸ் (இந்திய நிர்வாக சேவை) ஆகவோ ஆகுவார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். உங்களை உலகின் அதிபதிகள் ஆக்குவதற்காக சிவபாபா கற்பிக்கின்றார் என்பது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. அது அதிமேலான ஓர் அந்தஸ்தாகும். அதில் 21 பிறவிகளுக்கு நீங்கள் நோய் அற்றவர்களாகவும் அகால மரணம் அற்றவர்களாகவும் இருப்பீர்கள். எவ்வாறாயினும் யாருக்கு? தந்தையைத் தனக்குரியவராக்கிய விட்டில் பூச்சிகளுக்கும், தந்தையால் தத்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் ஆகும். செல்வந்தர்கள் ஏழைகளால் தத்தெடுக்கப்படுவதில்லை. ஏழைகளின் குழந்தைகள் செல்வந்தர்களால் தத்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இப்பொழுது அனைவருமே முழுமையான ஏழைகளாகி விட்டனர். இந்த மாளிகைகள் போன்றவை அனைத்தும் அழிந்து மண்ணோடு மண்ணாகும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாங்கள் உலகின் அதிபதிகள் ஆகுவோம். நாங்கள் அதிபதிகளாக இருந்தோம், ஆனால் இப்பொழுது இல்லை, ஆனாலும் நாங்கள் மீண்டும் ஒருமுறை அதிபதிகள் ஆகுவோம். வேறு எவருமே முழு உலகிற்கும் அதிபதிகளாக முடியாது. நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு முழு உலகிற்கும் அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். சந்தோஷம் அனைவருக்கும் உரியது. இங்கு மக்கள் இளம் வயதிலும் மரணிக்கின்றனர். அவர்கள் ஓர் அரசனுக்குப் பிறந்து பிறந்த உடனேயே மரணிக்கும் சம்பவங்கள் பல உள்ளன. இது அந்தக் குழந்தை பிறப்பெடுக்கும் வரை மாத்திரமே இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றது போலாகும். இப்பொழுது நீங்கள் எல்லையற்ற தந்தையின் முன்னிலையில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். ஓர் ஆத்மா ஒரு சரூரத்தைத் எடுத்துத் தொடர்ந்தும் ஒரு பாகத்தை நடிக்கின்றார். ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் தந்தை இப்பொழுது வந்துள்ளார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்களை உங்களின் பழைய பந்தனங்களிலிருந்து விடுவித்து உங்களுக்குப் புதிய உறவு முறைகளைக் கொடுப்பதற்கு அவர் வந்துள்ளார். நீங்கள் நிச்சயமாகச் சூட்சும வதனத்திற்கும் வைகுந்தம் போன்றவற்றிக்கும் சென்று அனைவரையும் சந்திப்பீர்கள். உங்கள் தொடர்புகள் எல்லையற்றவையாகும். இது ஒரு நல்ல வழக்கமாகும். நீங்கள் உங்கள் புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்லலாம். மூராவின் புகுந்த வீடும் வைகுந்தம் ஆகும். அவள் தனது புகுந்த வீட்டிற்குச் செல்ல விரும்பினாள். வைகுந்தம், இது உங்கள் புகுந்த வீடு அல்ல. இங்கு நீங்கள் முற்றிலும் ஏழைகள். உங்களிடம் எதுவுமே இல்லை. எங்கள் பாரதம் மிகவும் மேன்மையான பூமியாகும். அது தங்க பாரதமாக இருந்தது. ஆனால் அது இப்பொழுது அவ்வாறில்லை. அது அவ்வாறு இருக்கும் போது மக்கள் புகழ்ந்து பாடினார்கள். இப்பொழுது தங்கத்தின் தரம் எவ்வாறுள்ளது எனப் பாருங்கள்! அவர்கள் தங்க ஆபரணங்கள் போன்ற அனைத்தையும் திருடியும் உள்ளனர். திருடர்கள் அவற்றைத் தங்களிடமிருந்து திருடி விடுவார்கள் என மக்கள் அவற்றை

மறைத்து வைத்தார்கள். அங்கே எல்லையற்ற தங்கம் இருந்திருக்கும். அதற்கான அடையாளங்கள் அங்குள்ளன. அதற்கான அடையாளங்கள் சோமநாதர் ஆலயத்தில் உள்ளன. பாரதம் எவ்வளவு செல்வம் நிறைந்திருந்தது என்பதற்கான அடையாளங்களும் இருக்கின்றன. இப்பொழுது பாரதத்தின் நிலை என்ன எனப் பாருங்கள். இப்பொழுது நூங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவதற்குத் தந்தைக்குரியவர்களாகி உள்ளீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். பாபா வந்துவிட்டார். அவர் முன்பும் வந்தார். மக்கள் சிவனின் இரவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் சிவனின் இரவுடன் கிருஷ்ணரின் இரவைப் பற்றியும் அவர்கள் பேசுகின்றார்கள். அதில் ஒரு சிறு வித்தியாசம் மாத்திரம் உள்ளது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இவ்விடயங்களைப் பற்றித் தெரியும். கிருஷ்ணர் இரவில் பிறந்தால் என்ன அல்லது பகலில் பிறந்தால் என்ன? உண்மையில் கிருஷ்ணரின் இரவு எனக் கொண்டாடப்படுவது தவறாகும். இரவு என்பது சிவனுடையதாகும். எவ்வாறாயினும் இது ஓர் எல்லையற்ற விடயமாகும். இவை கடவுள் சிவனின் வாசகங்கள் ஆகும். அவர்கள் சிவனை மறந்து கிருஷ்ணரின் இரவைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள். இரவு முடிவுக்கு வந்ததும் பகல் ஆரம்பிக்கின்றது. எல்லையற்ற பகலை உருவாக்குவதற்குத் தந்தை வந்துள்ளார். பிரம்மாவின் பகலும் பிரம்மாவின் இரவும் உள்ளது. பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? அவர் ஒரு கார்ப்பத்தில் இருந்து வரவில்லை. பிரம்மாவின் பெற்றோர்கள் யார்? இது ஒரு தனித்துவமான விடயமாகும். தந்தை அவரைத் தத்தெடுக்கின்றார். அவர் அவரைத் தாயாகவும் அத்துடன் ஒரு குழந்தையாகவும் ஆக்குகின்றார். தாயாரே உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். இதனாலேயே இது நினைவு செய்யப்படுகிறது: நூங்களே தாயும் தந்தையும் ஆவீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் உங்கள் குழந்தைகள். ஆத்மாவே இந்த அங்கங்களின் மூலம் கற்பதுடன் செவிமடுக்கின்றார். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் சரூர உணர்வுடையவர்கள் ஆகியதும் பாபாவை நினைவு செய்ய மறந்து விடுகிறீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் அழிவற்றவர்கள். உங்கள் சரூரங்களோ அழியக்கூடியவை. தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இது உங்கள் இறுதிப் பிறவியாகும். இது வைரத்தைப் போன்று பெறுமதி வாய்ந்தது. தந்தைக்குரியவர்கள் வைரத்தைப் போன்று பெறுமதியான பிறவியை எடுப்பார்கள். இப்பொழுது ஆத்மாவாகிய நூங்கள் உங்கள் சரூரங்களுடனேயே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். இப்பொழுது ஆத்மா வைரத்தைப் போலாகுகின்றார். அதாவது அது 24 கரட் தங்கம் ஆகுகின்றது. இப்பொழுது கரட்டு எதுவும் இல்லை. இங்கு நேரடியாக அமர்ந்திருந்து முரளியைச் செவிமடுக்கும் போது உங்களுக்கு மதுபனின் உணர்வு இருக்கும். அதாவது இங்கேயே முரளி பேசப்படுகிறது. எனினும் பாபா வேறு எங்கு சென்றாலும் அங்கே அதிக சந்தோஷம் இருக்க மாட்டாது, ஏனெனில் முரளியைச் செவிமடுத்த பின்னர் நூங்கள் மாயாவின் இராச்சியமான உங்கள் சினேகிதிகளிடமும் உறவினர்களிடமும் செல்கின்றீர்கள். இங்கே நூங்கள் பத்தியில் அமர்கின்றீர்கள். நூங்கள் ஓர் இராச்சியத்தைப் பெறுவதற்காகக் கற்கின்றீர்கள். இது நூங்கள் வாழ்வதற்கான ஒரு விடுதியாகும். இங்கு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலரும் வெளியுலகைச் சேர்ந்த பலரும் தங்குகிறார்கள். இங்கே நூங்கள் ஒரு பாடசாலையில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். இங்கு உலக வேலைகள் போன்றவை எதுவுமில்லை. நூங்கள் தொடர்ந்தும் உங்களுக்குள் உரையாடிக் கொண்டிருப்பீர்கள். ஒரு பக்கத்தில் முழு உலகமும் உள்ளது, மறுபக்கம் நூங்கள் இருக்கிறீர்கள். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஆத்மாக்களாகிய உங்கள் அன்பிற்கினியவர் ஒரேயொருவரே. ஆத்மாக்களே அவரை நினைவு செய்கின்றனர். பக்தி மார்க்கத்தில் மக்கள் சந்தோஷமற்றிருந்ததால் அசரூரியான தந்தையைச் சந்திப்பதற்கு அவர்கள் அலைந்து திரிந்தார்கள். அவர்கள் சத்தியயுகத்தில் அலைந்து திரிய மாட்டார்கள். இப்பொழுது அதிகளவில் படங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிலர் தங்கள் மனதில் தோன்றும் எல்லாவிதமான படங்களையும் உருவாக்குகிறார்கள். குருமார்களுக்குப் பெருமளவு மரியாதை உள்ளது. ஏனைய குருமார்கள் போன்று இங்கும் எங்களுக்குக் குருமார் இருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். உதாரணமாக சாது வாஸ்வானி முதலில் ஓர் ஆசிரியராக இருந்து பின்னர் ஒரு புனிதர் ஆகினார். அவர் ஏழைகளுக்கு உதவினார். இப்பொழுது அவர் நூறாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைப் பெறுகிறார். இதுவும் ஏனைய ஆச்சிரமங்களைப் போன்றதோர் ஆச்சிரமம் என மக்கள் நினைக்கின்றார்கள். எனினும் இங்கே பிரம்மாவின் சரூரத்தில் தந்தை வருகிறார் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். பிரம்மகுமாரர்களும் பிரம்மகுமாரிகளும் நிச்சயமாகத் தேவை. உருத்திர யாகத்தை உருவாக்குகின்ற பிரம்மாவின் வாய்வழித்

தோன்றல்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இது உருத்திர சிவபாபாவின் யாகமாகும். இப்பொழுது ஒரேயொருவரை நினைவு செய்யுங்கள். இங்கு மனிதர்களைத் தேவர்கள் ஆக்குவது ஒரு கேள்வியாக உள்ளது. அங்கே மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றுவது பற்றிப் பேசும் ஒன்றுகூடல்கள் எதுவும் இல்லை. நூங்கள் மாத்திரமே சுவர்க்க இராச்சியத்தைப் பெறுகிறார்கள். இதனை நூங்கள் அவர்களுக்குக் கூறினால் அவர்கள் இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும் என ஆச்சரியப்பட்டு உங்களைப் பார்த்துச் சிரிப்பார்கள். பின்னர் அவர்கள் முழுமையாக உங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் போது நூங்கள் கூறியது சரி என்பார்கள். கடவுளே உண்மையான தந்தையாவார். நூங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார்கள். நாங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆவோம். இப்பொழுது உள்ள நிலை எவ்வாறெனப் பாருங்கள்! எவருக்கேனும் கூறுங்கள்: அவரே தந்தை. அவர் சுவர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றார். ஆகவே ஏன் நூங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகக் கூடாது? ஏன் நரகத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார்கள்? இப்பொழுது இது இராவண இராச்சியம் ஆகும். அவன் சத்தியயுகத்தில் இருக்க மாட்டான். பரந்தாமம் வன்முறையற்றதாகும். அது விஷ்ணு பூமி என அழைக்கப்படும். ஆனால் விஷ்ணு பூமி என்றால் சுவர்க்க பூமி என்பது அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. தந்தை வந்து உங்களை விஷ்ணுபூமிக்கு அழைத்துச் செல்வதற்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். அவர் கூறுகிறார்: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை வந்து தனது பணியை பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் மூலம் செய்வதற்குச் சக்தி கொடுக்கின்றார். இது தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணுபூமி என அழைத்தாலும், கிருஷ்ணபூமி என அழைத்தாலும் அவை இரண்டும் ஒன்றேயாகும். இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் அவர்களது சிறு பராயத்தில் இராதையும் கிருஷ்ணரும் ஆவார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா ஒரு சரூதாரியாவார். சூட்சும வதனத்தில் நூங்கள் அவரை பிரஜாபிதா என அழைக்கமாட்டீர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் மூலம் தத்தெடுத்தல் நடைபெறுகின்றது. தந்தை உங்களைத் தனக்குரியவர் ஆக்குகிறார். இது மிகவும் இலகுவான விடயமாகும். திருமூர்த்திகளின் படத்தை உங்கள் வீட்டில் வைத்திருங்கள். அதில் எழுத்துக்களும் இருக்கட்டும். இது பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை இடம் பெற்றதை நினைவு கூருகிறது. எனினும் அவர்கள் திருமூர்த்தியைக் கூறும் போது சிவனை மறைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது நூங்கள் புரிந்து கொள்கின்றார்கள்: அவர் அசரூரியான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை. இவர் பிரஜாபிதா பிரம்மா ஆவார். பிரம்மா தேவர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் சம்பூரணமடைந்து முழுமையான தேவதையாகும் போது தேவர் என அழைக்கப்படுகிறார். இந்நேரத்தில் உங்களைத் தேவர்கள் என அழைக்க முடியாது. தேவர்கள் சத்தியயுகத்தில் இருப்பார்கள். உங்களுடையது தேவதர்மமாகும். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: தேவர்களான பிரம்மா, விஷ்ணு சங்கருக்கு வந்தனங்கள். அவர்கள் கூறுவதில்லை: பரமாத்மா பிரம்மாவிற்கு வந்தனங்கள். அவர்கள் தேவர்கள் என அழைக்கப்படும் போது மக்கள் எவ்வாறு தங்களை பரமாத்மா என அழைப்பார்கள்? அனைவரும் கடவுளின் வடிவத்தில் இருப்பது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களைக் குறை கூற முடியாது. நாங்கள் எவ்வாறு அவர்களுக்குப் பாதையைக் காட்ட முடியும்? பக்தர்கள் அனைவரும் அனைத்தையும் மறந்து விட்டனர். அவர்கள் பல வித்தியாசமான பாதைகளைக் காட்டுகின்றனர்! தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: மரணம் உங்களுக்குச் சற்று முன்னால் உள்ளது. நூங்கள் உங்கள் ஆஸ்தியைக் கோர வேண்டுமானால் நூங்கள் பிரம்மா இல்லாமல் சிவபாபாவிடமிருந்து பெற முடியாது. அந்த ஒரேயொரு அன்பிற்கினியவரை அனைவரும் கூவி அழைக்கின்றனர். நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் சங்கமயுகத்தில் வருகிறேன். நான் ஒரு புள்ளியாவேன். அவர்கள் என்னை எவ்வாறு ஒப்பிடுகின்றார்கள் எனப் பாருங்கள்! ஒரு சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாவில் ஓர் அழியாத பாகம் பதியப்பட்டுள்ளது. இது ஓர் அற்புதமே! அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதி உங்கள் இதயத்தின் அன்பை ஒரேயொரு தந்தையுடன் இணையுங்கள். இந்த உலகத்தால் எந்தப் பயனும் இல்லை. ஆகவே, உங்கள் புத்தியில் இருந்து அதனை அகற்றுங்கள்.

2. உங்கள் வாழ்வை வைரம் போன்றாவதற்கு தந்தை ஒருவருக்கு உங்களை முழுமையாக அர்ப்பணியுங்கள். என்னுடையவர் ஒரேயொரு பாபாவேயன்றி வேறு எவரும் அல்ல. இந்தப் பாடத்தை உறுதியாக்குங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் ஞான சொருபமாக இருந்து சங்கமயுகத்தில் உங்களுடைய ஒவ்வொரு கணத்தையும் எண்ணத்தையும் விநாடியையும் சக்திமிக்கதாக ஆக்குவீர்களாக.

ஞானத்தைச் செவிமடுத்து அதனை எடுத்துரைப்பதுடன் அதனை நீங்கள் நடைமுறையிலும் இடவேண்டும். ஞானசொருபமாக இருக்கின்ற ஒருவரின் ஒவ்வொரு எண்ணமும் வார்த்தையும் செயலும் சக்திவாய்ந்ததாக இருக்கும். விதையாகிய எண்ணத்தை சக்திவாய்ந்ததாக ஆக்குவதே அனைத்திலும் அதிபிரதான விடயமாகும். எண்ணமாகிய விதை சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தால் உங்களுடைய வார்த்தைகள், செயல்கள், உறவுமுறைகள் இலகுவாகவே சக்திவாய்ந்ததாகும். ஒவ்வொரு கணத்திலும் ஒவ்வொரு எண்ணத்திலும் ஒவ்வொரு விநாடியிலும் சக்திவாய்ந்தவராக இருப்பதே ஞானசொருபமாக இருப்பது என்று அர்த்தமாகும். ஒளி இருக்கும்போது இருள் இருக்கமுடியாததைப் போன்றே நீங்கள் சக்தி வாய்ந்தவராக இருக்கும் போது வீணானவை எதுவும் இருக்க முடியாது.

சுலோகம்: எப்பொழுதும் ஆம் நான் சேவைக்குப் பிரசன்னமாக இருக்கின்றேன் என்று கூறுவதே உங்கள் அன்பின் உண்மையான நிரூபணத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----